

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Sărbătorim „Întîmpinarea Domnului” ... și iată vine Preotul nostru Mare: Arhiepiscopul Maramureșului ...

Biserica creștină sărbătorește astăzi o amintire aleasă și de mare înțeles din viața Mântuitorului. Când anume, la patruzeci de zile după Nașterea Lui, Iosif și cu Maria Mama Lui, l-au dus, — după rânduiala Legii vechi, — în biserica cea mare din Ierusalim, să închine Domnului pruncul, pentru rugăciunea de curățire a Mamei și să plătiască prețul de răscumpărare obișnuit în bani și pui de porumb ori de turturea.

Intrând cu El în sfântul lăcaș, iată, că un bărbat trecut în zilele lui, cum îi vede că vin, se și îndreaptă înspre ei. Par'că un glas tainic l-ar fi îndemnat să se apropie... O barbă lungă și albită de ani mulți, împrejmuită fața lui cuvioasă de slujitor credincios al Domnului și al Casei Lui. Ochii lui blânzi și cuminiți de înțelept cucernic, — cum zăriră Pruncul, — se și aprinseră de o cerească strălucire... Și nu se mai putu stăpâni de fericirea, de mulțumirea și de bucuria care îl cuprinsese... Stăpâne mult îndurate, Ți-ai adus aminte de servul Tău Simeon, — era gândul care licări în clipa aceea, în adâncul sufletului său inflăcărat... Și cu o însuflețire care nu cunoaște margini, cuprinsă în brațele sale Pruncul dumnezeesc. Apoi înălțându-și spre cer privirea aprinsă de focul

dumnezeieci, începu să murmure atunci, acele cuvinte de mare profet, cari au rămas vecinică învățătură și adâncă amintire pentru toate neamurile creștine ale veacurilor: „Acum slobozești pe robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și glorie Poporului tău Israel”... Ci era acolo și o femeie bătrână, Ana profeteasa, carea rămânând văduvă de multă vreme, în post și rugăciune și îngrijind de podoaba Casei Domnului își petrecuse anii vieții și de mare bucurie fu cuprins și sufletul ei cuvios văzând Pruncul...

— Și au fost aceste, ca să se mărturisească și în lăcașul de închinare a Legii vechi, că a sosit „plinirea vremii,” — când pentru o lume „nouă” s'a născut Mântuitor: adevărata „luminează spre descoperirea Neamurilor”...

Românii uniți în credință cu Roma din Maramureș și împrejurimi au fost învredniciți din partea înțelepciunii dumnezeiești, să aibă parte de un îndoit prilej de prăznuire. În ziua de sărbătoare a Întîmpinării Domnului, voit-a însuș acest Domn să-i cerceteze,

să-i lumineze și să-i îndrepteze. Și le-a trimis lor Preot Mare, Păstor înțelept și Arhiereu luminat. Cel dintâiu Vlădică român-unit, încredințat cu păstorirea sufletelor din ținutul Maramureșului și jur, primește darul Domnului în ziua celor Trei Sfinți. (30. I. 1931) Și abia trec câteva zile și noul Arhiereu **Alexandru**, iubitul și vrednicul urmaș în chemarea Apostolilor, vine să urce treptele scaunului vlădicesc din Baia-Mare. Și printr-o fericită întâmplare s'a nimerit, că, ziua în care Biserica prăznuiește „Intimpinarea în biserică a Domnului” din partea dreptului și înțeleptului profet Simeon, — să fie aceea, — în care aceste plaiuri să aibă parte și de o altă fericire, — de aceea, de a „intimpina” în mijlocul lor și cel dintâi Episcop român-unit al lor...

Dreapta hotărîre dumnezeiască s'a rostit. Și noua Vlădicie românească așteaptă în plină sărbătoare sosirea alesului ei Mire, cu sufletul, cu bucuria și fericirea cu care a primit atunci cândva dreptul Simeon pe Mântuitorul lumii. Deoarece noul Arhiereu **Alexandru** aceea dreaptă credință a venit să o cârmuiască și să o păziască, pe care a întrezărit-o dreptul profet Simeon. „Lumina aceea spre descoperirea Neamurilor și gloria Poporului Israil”... De aceea, când cu ochii înțelegători ai sufletului nostru vedem astăzi semnul înțelepciunii, al dragostei și al îndurării dumnezeiești arătându-se asupra acestui colț de țară românesc, leagănul vechilor Voevozi descălăcători de țară, nu aflăm cuvinte să mulțumim cu destulă vrednicie Domnului. Cu iubire curată, cu încredere neclintită și cu supunere fiască ne plecăm înaintea luminatului nostru Arhiereu. Și întru intimpinare, din inimile noastre astfel cuvântăm din toate colțurile acestor plaiuri: Iată acesta este Preotul Mare care a plăcut Domnului... Dumnezeuul dreptății bine a voit a Vă rândui în mijlocul nostru. Răspândiți dar din belșug peste aceste plaiuri lumina cea adevărată și îndreptați pe fiii voștri rătăciți de duhul întunerecului și al învrăjbirii. Întru mulți ani dela Dumnezeu să stăpânești Dispunătorule **Alexandre**... peste sufletele noastre... în credința strămoșiască a Romei străbune... peste noi, cari nu numai după trup, ci și după suflet înțelegem să fim vrednicii ei strănepoți... Întru mulți ani...

Dumineca Fariseului și a Vameșului.

Dumineca de azi, la tot cazul, e o zi în care trebuie să ne punem pe gânduri. Ne întrebăm azi, dacă suntem în cunoștința păcătoșeniei noastre sau ne slătoșim, cași fariseul, cu virtuți, cari sunt numai pentru noi virtuți sau — recunoscându-ne scăderile, — batem pieptul, cerșind iertare.

Noi, cari reprezentăm într'un fel oare care conștiința Bisericii Unite din aceste ținuturi, stăm azi înaintea altarului Domnului ca să ne pocăim.

Nu ne lăudăm, că am fi făcut ceva pentru suflete și pentru Neam, căci ne simțim scăderile. Dumnezeu va judeca, dacă în cele ce s'au făcut nu este mai mult ajutorul darului de sus, decât vrednicia noastră. Nu zicem, că suntem fără de păcate, căci am greșit înaintea Domnului și suntem vrednici de pedeapsa Lui. Dar una știm și fără frică de greșală o mărturisim înaintea lumii întregi, că suntem în stăpânirea adevărului; și că cine e creștin numai în această Biserică poate să se mântuiască. Iar, *sufletul este mai presus de toate*, căci „*ce-i folosește omului dacă va dobândi lumea întreagă, iară sufletul și-l va pierde.*” Il susținem acest adevăr, că peste viață, peste familie, peste Neam și peste țară este sufletul și că acest suflet trebuie să-l mântuim înainte de toate, cu orice preț și cu orice jertfă.

Și trebuie să ținem mult la acest adevăr, când vedem, că oamenii din trecut viața și-o dădeau pentru suflet, iară azi ne speriem de o minciună scrisă într'o gazetă care întoarce pe dos adevărul; când vedem, că de mult toate avuțiile și cinsturile lumii nu puteau să-i îndepărteze pe creștini dela învățătura cea adevărată, iară azi pe Hristos l-ar vinde pentru o mierță de porumb; când vedem că de mult pe oameni îi conduceau iertarea și dragostea creștinească, azi ura și răsbunarea și dorul de a trăi o viață mai ușoară, dacă se poate, chiar vânzând azi credința și mâine Țara și Neamul.

Și putem să spunem sus și tare încă un lucru: acela, că nu am amăgit lumea nici cu o minciună, nici despre virtuțile noastre și nici despre păcatele acelora, cărora hula împotriva Bisericii Noastre le este pâinea de toate zilele.

Și, fără să cădem în greșala fariseului,

putem să ne mândrim, că nu a fost faptă mare în viața Neamului Nostru, care n'ar fi început sau la care n'ar fi fost părtaşă Biserica Noastră, dovedindu-se, că unde este adevărul Dumnezeesc este și locul Neamului nostru.

* * *

Aceste gânduri ne frământă în Dumineca fariseului și a vameșului. Mărturisind că ce am făcut pentru suflete și Neam, nu ne sfătoșim ca fariseul, pentru că recunoaștem, că tot s'a făcut, numai cu ajutorul darului, care este mai viu în Biserica noastră decât în altele și mărturisim, că a rămas foarte mult de făcut, din cauza slăbiciunilor și păcatelor noastre.

Noi credem, că în aceste zile, cu venirea Păstorului la turma care de mult îl așteaptă, va începe o nouă viață în aceste plaiuri, bătute de atâtea vânturi.

Vârsta.

Zilele noastre sunt caracterizate prin confundarea vârstelor. Vedem femei bătrâne, cari se poartă asemenea copilelor, vedem tineri, cari sunt așa de istoviți de viață ca moșnegii și vedem copii, cari ne surprind cu vorbe, cari nici în gura adulților nu sună bine. Și dacă ne'ntrebăm, că de unde sunt fenomenele aceste, cari dovedesc mentalitatea răsturnată a oamenilor, atunci ajungem la aceea concluzie, că neindestulirea generală e motivul inversiunii acesteia.

Omul de după războiu, cum nu e indestulit cu starea sa sufletească, socială materială, tot așa nu e indestulit cu vârsta lui.

Dacă s'ar cugeta fiecare om, că în trecerea vremii este cea mai generală lege dumnezească, atunci nimeni n'ar vrea ca să apară de altă vârstă, decât de care este. Căci vremea e dreaptă cu toți. Toți îmbătrânim. Și dacă sfinții, regii și savanții, dacă artiștii, cei mai mari ai lumii sunt expuși îmbătrânirii, de ce să mă revolt eu, care n'am niciun merit.

Trebue să știm, că în copilărie adunăm toate cunoștințele necesare pentru viață, în vârsta adultă să ne folosim de aceste și la bătrânețe să fim exemplul vieții bine trăite. Căci e cel mai frumos lucru a ști să im-

bătrânim frumos. Cine spune, că toamna aducătoare de fructe bogate nu este frumoasă? Și cine spune, că o bătrânețe în care vedem fructele faptelor noastre meritoase, nu seamănă cu o toamnă frumoasă?

Corpul îmbătrânește, sufletul curat rămâne veșnic tânăr. Va să zică, să ne ținem sufletul curat și atunci vom fi și în dispoziție, în mișcări și în activitate tineri. Atunci nu vom avea nevoie de farduri pentru față și păr, nici de purtare nepotrivită cu vârsta noastră, căci în ochii noștri deschiși va străluci tinerețea neștearsă. Și timpul care îl petrecem în mascarea vârstei, putem foarte bine să-l întrebuițăm la fapte bune, aducătoare de bucurii mari și sfinte, cari întineresc toată făptura și fac să strălucească figura de tinerețe sub părul de zăpadă. Căci mulți oameni la vârsta de douăzeci de ani sunt bătrâni de groaza patimilor și mulți bătrâni la corp, au în suflet gingășia tinereții.

Dr. Irina Berinde.

Trei Sfinți.

Trei Sfinți este sărbătoarea mare a Sfinților Vasile, Grigorie și Ioan. Această sărbătoare ne aduce aminte strălucirea spirituală dela începutul evului mediu; vedem înălțându-se în strălucirea aceasta figurile lui Vasilie cel Mare, a lui Grigorie și a lui Ioan Gură de aur. Ne aducem aminte, de aceea ce Sf. Vasile a spus în vorbirea lui către tineri: Noi nu putem să ținem vrednic de dorit nici gloria străbunilor noștri, nici forța, nici frumuseța, nici mărimea corpului nostru, nici cinstea lumii mari, nici chiar puterea regală și pe proprietarii acestor bunuri nu-i invidiem. Noi tindem mai departe cu speranțele noastre; și ce facem, o facem ca pregătire pentru viața cealaltă. Ce ne servește pentru viața cealaltă, despre aceea spunem, că trebue din toată puterea noastră să-o iubim și să o urmăm; toate ce nu conduc la ea, trebue aruncate ca lucruri nevaloroase la o parte.

Și principiile aceste, pe cari le exprimă în cuvintele mai sus amintite Vasile cel Mare, sunt mult accentuate și în operele celorlalți doi Sfinți, a căror sărbătoare este în 29 Ian. Și principiile aceste ne explică strălucirea spirituală a acestor mari suflete. Cașicum ar spune: „Domnul meu, Isuse,

numai căile tale mă interesează, tot ce nu conduce la Tine, tot ce nu ești Tu, nu există pentru mine."

Mult m'a îmbucurat știrea, că pe noul nostru Arhiepiscop chiar în ziua de Trei Sfinți îl vor sfinți de episcop. Căci din strălucirea sufletelor curate ale celor Trei, se va revărsa ceva și în sufletele noastre, ca să putem cere pentru El dela bunul Dumnezeu, în rugăciune fierbinte toate darurile necesare pentru greaua chemare de Arhiepiscop. Și noi din partea noastră promitem, că munca păstoritului nu o vom îngreuna. Noi nu vom părăsi turma noastră, ca oile fără înțelegere să cădem prada lupilor. Noi vom urma în toate pe Arhiepiscopul nostru și toate năzuințele noastre vor avea de scop, ca sub conducerea Lui să formeze în noi omul conform idealului, care îl avem în figura sublimă a lui Isus. Și atunci, nădăjduim, că Isus ne va ajuta, ca totdeauna să înțelegem intențiile Arhiepiscopului nostru.

Și Tu, Preasfințite Părinte, care în ziua Întâmpinării Domnului vei veni între noi, vei afla aici suflete calde, binevoitoare și deschise. Noi știm, că numai sufletul ne prețuiește ceva și cuvintele lui Vasile cel Mare trăiesc viu în sufletele noastre. Și Tu, ai luat asupra Ta grija sufletelor noastre, pentru aceasta: Fii binevenit; Isus cel blând să fie cu Tine și cu noi!

Dr. Irina Berinde.

A apărut cea mai eficientă carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Preț 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

No. 21—931. vic.

Cercular

cătră veneratul Cler din Vicariat.

Primind cu fiască venerațiune grațiosul ordin al Preasfințitului Iuliu episcop și administrator apostolic No. 167 M. îl comunic acestă spre știință și acomodare cu iubii mei Frați-Preoți în întregime, pe cum urmează:

„REVERENDISIME IN HRISTOS FRATE.

Impărtășim și pe această cale că Pastorală publicată în Organul Oficial Nr. 3 din 1 Februarie 1931, va fi a se citi de pe amvon la sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi, respective în proxima Duminecă, în parohii și filii, talmăcindu-se poporului credincios.

Este de sine înțeles, că începând cu data de 2 Februarie, a. c., toată corespondența oficială va fi a se adresa Veneratului Ordinariat de Baia-Mare, începând cu această dată la toate funcțiunile bisericești se va pomeni Prea Sfințitul Alexandru.

Gherla, la 24 Ianuarie, 1931.

Cu părintească dragoste:

Dr. IULIU HOSSU
episcop de Gluj-Gherla.
Administrator Apostolic
al Eparhiei Maramureșului.

Reverendisimului Ilariu Boros, vicar foraneu episcopal, în Sighet."

Sighet, la 27 Ianuar 1931.

reveritor în Htos frate:
ILARIU BOROS
vicar for. eppal.

Calendar săptămânal.

1—7 Februarie 1931.

1. Dumineca Vam. și Faris. (Ev. Luca 18, 10.) S. Muc. Trifon.
2. Luni. Întimp. Domnului (Ev. Luca 2, 22.)
3. Marți. Drept Simeon și Ana.
4. Mercuri. Părintele Isidor † 440.
5. Joi. M. Agata.
6. Vineri. Cuv. Păr. Vucol Ep.
7. Sămbătă. P. Partenie și Luca † 946.

